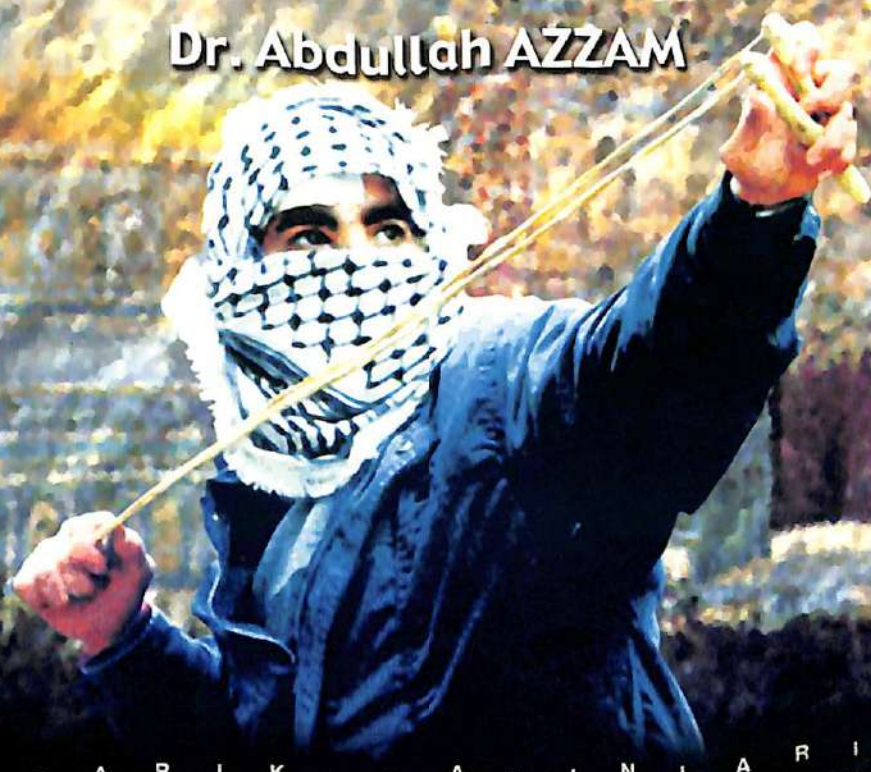


Filistin İslâmî Direniş Hareketi

HAMAS

Dr. Abdullâh AZZAM



TARIK YAYINLARI: 6
ABDULLAH AZZAM SERISI 6

Dizgi-Tashih : AP
Sayfa Tasarım & Kapak : APAJANS

Filistin İslami Direniş Hareketi

HAMAS

Dr. Abdullah Azzam

Tercüme: Ahmet VAROL

TARIK YAYINLARI

Çatalçeşme Sok. Üretmen Han No.18

Cağaloğlu/İstanbul Telefax: 0212.512 51 66-512 04 28

Abdullah Azzam'ın Hayatı

Filistin iline bağlı Sila el-Harisiye kasabasında 1941 yılında doğdu. Şam Üniversitesi Şeriat Fakültesinden pekiyi derece ile 1966 yılında lisans diploması aldı. Daha sonra kısa bir süre Amman'da bir lisede öğretmenlik yaptı.

Batı Şeria ve Mescid-i Aksa'nın 1967 yılında Yahudilerin eline geçmesinde sonra, 1969'da Müslüman Kardeşler'in mücahidler birliğine katıldı. Yahudilerin, müslümanları alay konusu etmeleri ve onları küçümseyişleri ona ağır geldi. Ancak Fedaiyyun ile Ürdün ordusu arasında meydana gelen Kara Eylül olayları Filistin toprakları üzerinde cihadını sürdürmesine imkan vermedi.

1969 yılında pekiyi derece ile usul-ü fıkıh masteri yaptı. Amhud Şeriat Fakültesi'nde öğretim üyesi olarak çalıştıktan sonra doktora yapmak üzere Kahire'ye gitti. Usul-ü Fıkıh'ta birinci şeref derecesiy-le 1973'te doktorasını tamamladı. 1973-1980 yılları arasında Ürdün Üniversitesi'nde öğretim üyeliği yaptı. Ürdün, genel askeri hakiminin kararı gereğince 1980 yılında Ürdün üniversitelerinden uzaklaştırıldı. 1981 yılında Cidde Kral Abdülaziz Üniversitesi'nde çalışmaya başladı. Daha sonra 1981 yılında Afganistan cihadına daha yakın olmak amacıyla İslamabad'daki Uluslararası İslam Üniversitesi'nde çalışma talebinde bulundu. Ve üniversitede çalışması kabul edildi.

1984 yılında Kral Abdülaziz Üniversitesi'nden istifa ederek, Afgan cihadında eğitim müsteşarı olarak çalışmak üzere bütün mesaisini bu işe hasretti.

Bu sırada bazı Arap kardeşleriyle birlikte "Mücahidlere Hizmet Bürosu"nu kurdu. Afgan cihadı hizmeti doğrultusundaki çalışmalarını sürdürmekteydi. Afganistan'a gelen Arap mücahidlerin büyük çoğunluğu bu büro etrafındadır. Bu büro hemen hemen bütün Afganistan'da ve bütün mücahidler arasında bir çok öğretim, eğitim, askeri, sıhhi, sosyal ve haberleşme dallarında hizmetler yapmaktadır.

Şehid Abdullah Azzam'ın Vasiyeti :

Yüce Allah'ın Rahmetine muhtaç Allah'ın kulu Abdullah Yusuf Azzam'ın vasiyetidir.

Kahraman Komutan Celaleddin Hakkaninin evinde ve 1406 Şaban ayının 12.günü (20 Nisan 1986) Pazartesi ikindi vaktinde şu sözleri yazıyorum:

Hamd yalnız Allah'ındır. O'na hamdeder, O'ndan yardım diler, mağfiretini isteriz. Nefislerimizin şerlerinden Allah'a sığınırız. Her kime hidayet verirse onu saptıracak yoktur. Her kimi saptırırsa ona da hidayet verecek yoktur. Şehadet ederim ki, Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur. O bir ve tektir. O'nun ortağı yoktur. Ve şehadet ederim ki, Muhammed Allah'ın kulu ve Resulüdür.

Allahım senin kolay kıldığından başka kolaylık yoktur. Ve sen diyecek olursan zoru da kolaylaştırırsın.

Bu günden kolaylık gününe kadar, cihadın nihai şer-i hükümlerini ifade eden muhkem ayetleriyle Tevbe Suresi bütün kalbimi acılarıyla doldurmakta, ruhumu kederlerle parçalamaktadır. Çünkü biz Tevbe Suresini okuduğumuzda, hepimizin Allah (cc) yolunda savaşa karşı kusurlu olduğumuzu görüyoruz.

Kendisinden önce nazil olmuş, cihad ile ilgili yaklaşık 120 veya 140 ayeti nesheder (kılıç ayeti) Allah yolunda savaş ayetlerini oynayacak edinmek isteyen veya bu muhkem ayetleri te'vil ile veyahut da bu ayetlerin delaleti ve sübutu kesin olan zahirinden başka, yorumlara çekmeye cesaret gösteren herkese kesin bir cevaptır. Kılıç ayeti ise: "Onlar sizinle topluca nasıl savaşıyorlarsa, siz de onlarla öyle savaşınız ve biliniz ki Allah takva sahipleri ile beraberdir." ayetiyle; "Haram aylar çıktıktan sonra, müşrikleri nerede bulursanız öldürünüz. Onları yakalayınız, onları muhasara altına alınız. Her yol başını onlara karşı tutunuz. Şayet tevbe eder, namazı kılar, zekatı verirlerse o zaman onları serbest bırakınız. Şüphesiz ki Allah Gafurdur, Rahimdir." (Tevbe 5)

Allah yolunda savaşa çıkmamak konusunda nefse gerekçeler bulmak, nefsin kendisini uyuşturacak bir takım gerekçeler bularak, Allah yolunda savaşmayıp, evinde oturmaya razı olması bir oyun bir oyuncak edinmektir. Daha doğrusu Allah'ın dini ile oynamak, onu oyuncak edinmek demektir. Bizler Kur'an nassıyla bu gibi kimseler-

den de yüz çevirmekle emrolunmuş bulunuyoruz." Dinlerini oyun ve eğlence edinmiş, dünya hayatının kendilerini aldattığı kimseleri bir kenara bırakın..."

Cihad için gerekli hazırlıkları yapmaksızın geleceğe dair umutları gerekçe göstermek, zirvelere ulaşmayı ve oralara yükselmeyi arzulayan küçük nefislerin yapacağı işlerdendir.

"Nefisler büyük olduğu taktirde. O taktirde cesetler o muradı gerçekleştirme için yorulur."

Mescid-i Haram'da mücavirlik yapmak ve onu imar etmek dahi Allah yolunda cihad etmekle kıyas edilemez. Müslim'in sahihinde: "Sizler hacılara su vermeyi, Mescid-i Haram'ı imar etmeyi Allah'a ve Ahiret gününe iman edip, Allah'ın yolunda cihad eden kimselerin işiyle bir mi saydınız? Allah katında bunlar eşit değildir. Allah zalimler topluluğunu hakka iletmez. İman eden, hicret eden, mallarıyla canlarıyla, Allah yolunda cihad edenlerin dereceleri Allah katında en üstündür. İşte kurtulanlar onlardır. Rableri onlara kendi tarafından bir rıza, bir rahmet, bir müjde verir. Onlara, içinde ebedi nimetler de bulunan cennetleri de müjdeler. Orada ebedi kalırlar. Allah'ın katında büyük bir ecir vardır." (Tevbe, 19-22) ayetleri Müslim'in Sahihinde belirtildiğine göre Ashab-ı Kiram'ın imandan sonra hangi amelin daha faziletli olduğu konusunda ihtilaf etmesi üzerine nazil olmuştur. Onlardan birisi Mescid-i Haram'ın imar edilmesi, diğeri hayır, hacılara su verilmesi, üçüncüsü de Allah yolunda cihad edilmesidir, demesi üzerine inmiştir.

Bu ayet-i kerimeler, Allah yolunda cihadın Mescid-i Haram'ın imar edilmesinden daha büyük bir iş olduğu meselesinde açık birer nastır.

Özellikle nüzul sebebi; bu mesele hakkında Ashab-ı Kiram'ın ihtilaf etmeleri olmuştur.

Nüzul sebebinin şekline misal tahsis edilmesi veya te'vil edilmesi de caiz değildir. Çünkü bu ayetlerin manaları nas olarak kesindir. Fudayl bin İyaz'a şu beyitleri yazıp gönderen Abdullah bin el Mübarek'e Allah rahmet eylesin:

"Ey Haremeyn'de ibadet eden kişi, bizleri görsen keşke.

O zaman ibadette oynadığını kendin görürsün.

Akıttığı yaşlarla, ey yanaklarını süsleyen kişi.

Bizim boyunlarımızı kanlarımız süslüyor."

Fakih ve muhaddis Abdullah ibni Mübarek'in söylediklerini gördünüz. Müslümanların kutsal ve saygı gösterilmesi gereken değerlerinin ayaklar altına alındığı, namusların payumal edildiği, Allah'ın dininin kökünden yeryüzünden silinmek istendiği bir zamanda böyle bir ibadeti o, Allah'ın dinini oyuncak edinmek olarak görmektedir.

Evet, yeryüzünde müslümanlar boğazlanırken buna ses çıkarmayıp, sadece "la havle" ve "inna lillah" deyip uzaktan uzağa bizi bu gibi kimselerin problemlerine yaklaştırmaya bir adım dahi itmeden, bunları yapmamız, gerçekten Allah'ın diniyle oynamaktır. Bizi aldatan nefsimizin, uzayıp giden duyguların bizleri gıdıklamasından başka bir şey değildir.

Müslüman erkek nasıl yerinde durabilir? Nasıl rahat edebilir?

Müslüman kadınlar saldırgan düşmanın elinde olunca...

Ben: "Müslüman topraklarını savunmak farz-ı aynlardan da önemlidir" adlı eserimde yazdığım gibi, benden daha önce, Şeyh-ul İslam İbni Teymiyye'nin kaydettiği, şu görüşü paylaşıyorum:

Din ve dünyayı ifsad eden saldırgan düşmanı bertaraf etmek kadar, imandan sonra kuvvetli hiçbir farz yoktur.

Yani ben Allahu a'lem bugün için, Allah yolunda savaşmayı terkeden kimse ile, namazı, orucu ve zekatı terkeden kimse arasında hiçbir fark görmüyorum.

Şu anda yeryüzü halkının hep birlikte, önce Alemlerin Rabbi huzurunda, sonra da tarihin önünde, büyük bir sorumlulukla karşı karşıya oldukları görüşümdedir.

İster davet, ister teklif, ister eğitim ve ister başka bir şey olsun, hiçbir şeyin cihadı terketmenin sorumluluğundan kurtaramayacağı görüşümdedir.

Biz bugün yeryüzünde her müslümanın boynunda, Allah yolunda savaşmak, yani cihadı terketmek sorumluluğunu taşıdığı kanaatindeyim. Her müslüman, silah taşımamanın günahını yüklenmektedir.

Bu konuda kendini mazur gösterecek herhangi bir illeti olmaksızın elinde silah bulunmadan Allahu Teala'ya kavuşan herkesin Allah'la günahkar olarak karşılaşacağını görüyorum.

Çünkü o savaşı terketmiş bulunmaktadır. Şu anda savaşmak ise farz-ı ayn'dır. (Allah'ın mazur gördüğü kimseler müstesna.) Farzı terketmek ise günahdır. Çünkü farz, işleyenin sevap aldığı, terkedenin

ise hesaba çekileceği işlerdir.

Ben şu kanaatteyim: Cihadı terketmeleri sebebiyle Allah huzurunda bağışlanabilecekler Allahu a'lem şunlardır: Kör, topal, hasta erkek, kadın ve çocuklar arasında mustazaf olup, cihad için bir çare bulamayan ve bir yol bulamayan, yani savaşın fiilen cereyan ettiği yere gidemeyen ve buraya giden yolları bilemeyen kimselerdir.

Savaş ister Filistin'de, ister Afganistan'da isterse de kafirlerin çiğnediği ve pislikleriyle kirlettiği herhangi bir bölgede olsun, savaşmayı terkettikleri için tüm müslümanlar günahkardır.

Ben bugün Allah yolunda savaşmak ve savaşa çıkmak için, hiçbir kimsenin izin yetkisi olmadığı görüşündeyim. Babanın çocuğuna izin vermesi, kocanın hanımına izin vermesi, borçlunun alacaklısına izin vermesi, hocanın öğrencisine izin vermesi, amirin memuruna izin vermesi gerekmez.

Bütün tarih dönemlerinde ümmetin bütün alimlerinin ortak görüşü budur. Böyle bir durumda "Çocuk babasının izni olmadan, hanım kocasının izni olmadan savaşa çıkar." Bu konu ile ilgili olarak kim muvalata yapmaya çalışırsa haksızlık etmiş, zulmetmiş, Allah'tan kendisine gelmiş bir hidayet olmaksızın hevasına tabi olmuş demektir.

Üstü kapalı hiçbir tarafı olmayan sulandırılmasına imkan olmayan ve hiçbir kimsenin, bunu oyuncak edinmesine veya te'vil etmesine imkan bulunmayan gayet açık ve net bir meseledir....

Mü'minlerin emirinden, üç hususta cihad için izin istenmez:

1-Emir cihadı çalışmaz hale getirirse,

2-Eğer izin istemek maksadın gerçekleştirilmesine fırsat vermeyecekse,

3-Onun daha önceden beri cihadı men ettiği biliniyor ise.

Kanaatime göre bugün müslümanlar Afganistan'da dökülen her kandan, paymal edilen her namustan mes'uldürler. Allahu a'lem kusurları sebebiyle, dökülen bu kanlarda ortak suçludurlar. Çünkü onlar bu Müslümanlara kendilerini koruyacak silahı sağlayabilirlerdi.

Onları tedavi edecek doktorları gönderebilirler. Yemek satın alabilecekleri malları satın alabilirler. Hendek kazılmasına imkan sağlayacak kazı aletlerini satın almalarını sağlayabilirler...

Dusuki Haşiyesinde (2. Cilt s.11-112) şöyle denilmektedir:

“Her kim fazla yiyeceğe sahip olur ve bununla aç kimseyi görür, ölünceye kadar da o yemeği ona vermeksizin bırakırsa, eğer yemeği bulunan kişi zannınca ölmeyeceği kanaatinde ise yakın akrabaları ile birlikte onun diyetini öder. Eğer kasten vermemiş ise, bu konuda mezhepte iki rivayet vardır. Birincisine göre kendi has malından onun diyetini öder, ikinci rivayete göre ise; katil olduğundan olayı ona kısas uygulanır.”

Şehvi arzular uğruna harcanan, heva ve lüks uğrunda dökülen mal ve şevket sahiplerini nasıl bir hesap ve ceza beklemektedir.

Artık ey Müslümanlar sizin hayatınız cihaddır. Hedefiniz cihad-
dır. Varoluşunuz, akibetiniz cihad ile alakalıdır. Ey davetçiler, sizler silahlarınızı omuzlamadıkça, Tağutların mülkünü, kafir ve zalimlerin mülkünü darmadağın etmedikçe, sizin hiçbir değeriniz yoktur.

Cihadsız, savaşız, kansız, sakatsız, Allah'ın dininin muzaffer olacağına zanneden kimseler bu dinin tabiatını idrak etmeyen kimselerdir.

Onlar vehme kapılmışlardır.

Davetçilerin heybeti, davetin şevketi ve Müslümanların izzeti savaşız olamaz.

Allah Rasulü (sav):

“Allah düşmanlarınızın kalplerinden, sizin heybetinizi çekip alacak, Allah kalplerinize Vehimi bırakacaktır.” buyurdu. “Vehim nedir Ey Allah'ın Resulü” diye soran Ashab'a: **“Dünya sevgisi ile ölüm tiksintisidir”** diye buyurur. Başka bir rivayette ise: “Savaş tiksintisidir” diye cevap vermiştir. “Sen Allah yolunda savaş, (kimse seninle savaşmazsa) yalnızca sen savaşla mükellefsin. Mü'minleri de savaşa teşvik et, olur ki Allah kafirlerin gücünü bertaraf eder. Allah daha güçlü, cezası daha çetin olandır.”

Savaş olmadığı taktirde şirk her tarafı kuşatacak ve egemen olacaktır. “Fitne yer yüzünden kalkıncaya ve din bütünüyle, Allah'ın oluncaya kadar, kafirlerle savaşın” fitne ise şirkdir.

Yeryüzünün felah bulmasının biricik teminatı cihattır: Eğer Allah insanların bir kısmını diğer bir kısmı ile savmasaydı yeryüzü fesad bulurdu. “İslam'ın ibadetlerinin ve ibadet evlerinin kurulmasının biricik teminatı yine cihaddır: “Allah insanların bir kısmını diğer bir kısmıyla bertaraf etmeyecek olsaydı manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın adının çokça zikredildiği mescidler harab olur gi-

Ey Müslümanlar uykunuz çok uzun.sürdü.
Bağlılar, azgınlar sizin topraklarınızın
her tarafına üşüştiler.

Şairin şu beyitleri ne anlamlıdır:
Zillet içinde uzundur uyduğumuz
Nerde aslanca haykırımlar
Azgınlar çetesi kartal kesildi.
Bizse, zincirlere vurulmuş köleyiz.
Kölenin zincir boyunu bükmesidir, hor, hakir,
Yoksa demirin ona vurulması değildir.
Ne zaman bu zincirlere kıyam edeceğiz?
Ne zaman kıyam edeceğiz bu zincirlere?

...
Evet, yeryüzünde müslümanlar
boğazlanırken buna ses çıkarmayıp,
sadece "la havle" ve "inna lillah" deyip
uzaktan uzağa bizi bu gibi kimselerin
problemlerine yaklaştırmaya bir adım
dahi itmeden, bunları yapmamız,
gerçekten Allah'ın diniyle oynamaktır.
Bizi aldatan nefsimizin, uzayıp giden
duyguların bizleri gıdıklamasından
başka bir şey değildir.

Şehid Abdullah AZZAM'ın Vasiyeti'nden

